לִידִידֵינוּ יהושע וחנה

יום שמחה לכם.

מַתָּנָה שֶׁלֹּא תֵּהָפֵךְ מִטּוֹבָה לְרָעָה

צְרִיכָה עוֹבֵר לִנְתִינָה - הוֹדָאָה.

וְאִם לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל - כָּךְ

מַה גַּם לְבַעֲלֵי טַעַם מְעוּדָּן וָרַךְ.

טוֹב עֲשׂוֹת פַּעַם

הַיּוֹשֵׁב בְּאִיֵּי הַיָּם

אֲשֶׁר נָמוֹס אֶצְלָם

לַאֲשֶׁר יַחְפְּצוּ יְדִידָם

כַּבֵּד אוֹתָם מֵהוֹנָם

וְלֹא בְּדָבָר לָקוּחַ מִן הַשּׁוּק

אֶלָּא בְּתָלוּשׁ מִן הַטֶשעק - א 600".

ונתתם הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ...

וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ

ליפן ונחמה.

לידידינו יהושע וחנה

יום שמחה לכם.

מתנה שלא תהפך מטובה לרעה
צריכה עובר לנתינתה - הודאה.
ואם לכל אחד מישראל - כך
מה גם לבעלי טעם מעודן ורך.

טוב עשות פעם
היושב באיי הים
אשר נמוס אצלם
לאשר יחפצו ידידם
כבד אותם מהונם
ולא בדבר לקוח מן השוק
אלא בתלוש מן הצ׳עק - א 400".

ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך...
ושמחת אתה וביתך

ליפץ ונחמה.